

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๘๙๙/๒๕๓๖

พนักงานอัยการ สำนักงาน อัยการ สูงสุด โจทก์
นางสาว อุมารณณ์ เจริญเร็ว จำเลย

ป.วิ.อ. มาตรา ๒๑๒

พ.ร.บ.ยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๑๙, ๒๔, ๔๙

พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ.๒๔๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ

พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ.๒๔๘๙ มาตรา ๘

พระราชบัญญัติ ญัตติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ กำหนดระวางโทษปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้วนั้นคำว่า "ค่าอากร" หมายถึง ค่าอากรในทางศุลกากรเท่านั้น ทารวมถึงภาษีสรรพสามิต ภาษีมูลค่าเพิ่มอันเป็นภาษีฝ่ายสรรพากรด้วยไม่จึงจะนำภาษีสรรพสามิตและภาษีมูลค่าเพิ่มมารวมเป็นค่าอากรเพื่อคำนวณโทษปรับด้วยมิได้ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้คำพิพากษาศาลชั้นต้นที่ให้ลงโทษปรับโดยให้ลงโทษจำคุกด้วย แต่ให้รอการลงโทษจำคุกไว้ ๒ ปี เป็นการเพิ่มเติมโทษจำเลยให้หนักขึ้นโดยโจทก์มิได้อุทธรณ์เป็นการไม่ชอบ เมื่อเป็นกรณีที่ศาลมีคำสั่งริบของกลาง และไม่ปรากฏว่าของกลางที่ศาลสั่งริบนั้นไม่อาจขายได้ จึงต้องจ่ายรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมร้อยละ ๒๐ ของราคาของกลาง ตามพระราชบัญญัติให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. ๒๔๘๙ มาตรา ๘ วรรคสองหาใช้ร้อยละ ๑๕ ของค่าปรับไม่

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยได้มียาสูบต่างประเทศโดยมิได้ปิดแสตมป์ยาสูบจำนวน ๔๐ ซอง รวมน้ำหนักทั้งสิ้น ๗๖๐ กรัม ซึ่งจะต้องปิดแสตมป์ยาสูบของละ ๑๖.๕๐ บาท คิดเป็นเงินค่าแสตมป์ยาสูบที่จะต้องปิดทั้งสิ้น ๖๖๐ บาทไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยผิดต่อกฎหมายและจำเลยได้ช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื้อรับจําหน่ายหรือรับไว้โดยประการใดซึ่งยาสูบต่างประเทศที่ยังมิได้ปิดแสตมป์ยาสูบดังกล่าว อันจำเลยรู้อยู่แล้วว่าเป็นสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากร ข้อห้ามหรือข้อจำกัด จำนวน ๔๐ ซองคิดราคาของ ๗๒๑.๙๘ บาท อากรขาเข้า ๒๑๖.๖๐ บาท ภาษีสรรพสามิต ๑,๑๔๗.๑๔ บาท ภาษีมูลค่าเพิ่ม ๑๔๖ บาท รวมค่าภาษีอากร ๑,๕๐๙.๗๔ บาทซึ่งเป็นของต้องห้ามมิให้นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยมิได้รับอนุญาตขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๔, ๑๙, ๒๔, ๔๔, ๔๙, ๕๐ พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๙ มาตรา ๒๗, ๒๗ ทวิพระราชบัญญัติ ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. ๒๔๘๙ มาตรา ๖, ๗, ๘ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒, ๓๓, ๙๑ ริบของกลางและจ่ายเงินรางวัลแก่เจ้าพนักงานผู้จับตามกฎหมาย

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบพ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๔, ๑๙, ๒๔, ๔๔, ๔๙, ๕๐ เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน เรียงกระทงลงโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานมียาสูบ ที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบไว้ในความครอบครองปรับ ๖,๖๐๐ บาทฐานจำหน่ายยาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบ ปรับ ๒๒,๖๔๖.๑๐ บาท รวมปรับ๒๙,๒๔๖.๑๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงปรับจำเลย ๑๔,๖๒๓.๐๕ บาท หากไม่ชำระค่าปรับให้กักขังแทนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ ริบของกลางจ่ายรางวัลแก่เจ้าพนักงานผู้จับร้อยละ ๑๕ ของเงินค่าปรับ

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๑ ปี ปรับ ๘,๙๒๖.๘๘ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คง จำคุก ๖ เดือน ปรับ ๔,๔๖๓.๔๔ บาทไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน จึงให้รอกการลงโทษจำคุกไว้ ๒ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

จำเลยฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยแต่เพียงว่า ศาลอุทธรณ์พิพากษาโดยกำหนดโทษปรับจากราคาของรวมค่าภาษีอากรทั้งหมด จำนวน ๒,๒๓๑.๗๒ บาท ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ กำหนดระวางโทษปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้วนั้น คำว่า "ค่าอากร" ตามบทบัญญัติดังกล่าวหมายถึงค่าอากรในทางศุลกากรเท่านั้น หาได้หมายความรวมถึงภาษีสรรพสามิต ภาษีมูลค่าเพิ่มอันเป็นภาษีฝ่ายสรรพากรด้วยไม่ การที่ศาลอุทธรณ์นำภาษีสรรพสามิตและภาษีมูลค่าเพิ่มรวมเป็นค่าอากรเพื่อคำนวณโทษปรับจึงไม่ถูกต้องตามกฎหมายฎีกาของจำเลยฟังขึ้น

อนึ่งคดีนี้ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้คำพิพากษาศาลชั้นต้นโดยให้ลงโทษจำคุกด้วย แต่ให้รอกการลงโทษจำคุกไว้ ๒ ปี เป็นการเพิ่มเติมโทษจำเลยให้หนักขึ้นโดยโจทก์มิได้อุทธรณ์ เป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาเห็นสมควรแก้ไขเสียให้ถูกต้อง และที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้นที่ให้จ่ายรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมร้อยละสิบห้าของค่าปรับนั้น เนื่องจากคดีนี้เป็นกรณีศาลมีคำสั่งริบของกลาง และไม่ปรากฏว่าของกลางที่ศาลสั่งริบนั้นไม่อาจขายได้ จึงต้องจ่ายรางวัลร้อยละ ๒๐ ของราคาของกลาง ตามพระราชบัญญัติให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. ๒๔๘๙ มาตรา ๘ พรรคสองศาลฎีกาเห็นสมควรแก้ไขให้ถูกต้องเสียด้วย"

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ปรับจำเลย ๓,๗๕๔.๓๒ บาท จำเลยให้การรับสารภาพมีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๗๘ คงปรับ ๑,๘๗๗.๑๖ บาท โดยไม่ลงโทษจำคุกและให้จ่ายรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมร้อยละ ๒๐ ของราคาของกลาง นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ.๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ

พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ.๒๕๘๙ มาตรา ๘ วรรคสอง

ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ กำหนดระวางโทษปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว คำว่า "ค่าอากร" ตามบทบัญญัติดังกล่าวหมายถึงค่าอากรในทางศุลกากรเท่านั้น ไม่ได้หมายความรวมถึงภาษีสรรพสามิต ภาษีมูลค่าเพิ่มอันเป็นภาษีฝ่ายสรรพากรด้วยศาลอุทธรณ์นำภาษีสรรพสามิตและภาษีมูลค่าเพิ่มมารวมเป็นค่าอากรเพื่อคำนวณโทษปรับจึงไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้นที่ให้จ่ายรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมร้อยละสิบห้าของค่าปรับแต่คดีนี้เป็นกรณีที่ศาลมีคำสั่งริบของกลางและไม่ปรากฏว่าของกลางที่ศาลสั่งริบนั้นไม่อาจขายได้จึงต้องจ่ายรางวัลร้อยละสิบของราคาของกลางตาม พระราชบัญญัติให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. ๒๕๘๙ มาตรา ๘ วรรคสอง

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๔, ๑๙, ๒๔, ๔๔, ๔๙, ๕๐ พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ มาตรา ๒๗, ๒๗ ทวิ พระราชบัญญัติให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. ๒๕๘๙ มาตรา ๖, ๗, ๘ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒, ๓๓, ๙๑ ริบของกลางและจ่ายเงินรางวัลแก่เจ้าพนักงานผู้จับตามกฎหมาย

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๔, ๑๙, ๒๔, ๔๔, ๔๙, ๕๐ เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน เรียงกระทงลงโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานมียาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบไว้ในความครอบครองปรับ ๖,๖๐๐ บาท ฐานจำหน่ายยาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบปรับ ๒๒,๖๔๖.๑๐ บาท รวมปรับ ๒๙,๒๔๖.๑๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงปรับจำเลย ๑๔,๖๒๓.๐๕ บาท หากไม่ชำระค่าปรับให้กักขังแทนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ ริบของกลางจ่ายรางวัลแก่เจ้าพนักงานผู้จับร้อยละ ๑๕ ของเงินค่าปรับ

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๑ ปี ปรับ ๘,๙๒๖.๘๘ บาท จำเลยให้การรับสารภาพมีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๖ เดือน ปรับ ๔,๔๖๓.๔๔ บาท ไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน จึงให้รอการลงโทษจำคุกไว้ ๒ ปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ นอกจากนี้ที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

จำเลยฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดี มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยแต่เพียงว่า ศาลอุทธรณ์พิพากษาพิพากษาโดยกำหนดโทษปรับจากราคาของรวมค่าภาษีอากรทั้งหมด จำนวน ๒,๒๓๑.๗๒ บาท ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ กำหนดระวางโทษปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้วนั้นคำว่า "ค่าอากร" ตามบทบัญญัติดังกล่าวหมายถึงค่าอากรในทางศุลกากรเท่านั้นหาได้หมายรวมถึงภาษีสรรพสามิตภาษีมูลค่าเพิ่มอันเป็นภาษีฝ่ายสรรพากรด้วยไม่ การที่ศาลอุทธรณ์นำภาษีสรรพสามิตและภาษีมูลค่าเพิ่มรวมเป็นค่าอากรเพื่อกำหนดโทษปรับจึงไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ฎีกาของจำเลยฟังขึ้น

อนึ่งคดีนี้ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้คำพิพากษาศาลชั้นต้นโดยให้โทษจำคุกด้วย แต่ให้รอการลงโทษจำคุกไว้ ๒ ปี เป็นการเพิ่มเติมโทษจำคุกไว้ ๒ ปี เป็นการเพิ่มเติมโทษจำคุกให้หนักขึ้นโดยโจทก์มิได้อุทธรณ์เป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาเห็นสมควรแก้ไขเสียให้ถูกต้อง และที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้นที่ให้จ่ายรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมร้อยละสิบห้าของค่าปรับนั้น เนื่องจากคดีนี้เป็นกรณีที่ศาลมีคำสั่งรับของกลาง และไม่ปรากฏว่าของกลางที่ศาลสั่งรับนั้นไม่อาจขายได้จึงต้องจ่ายรางวัลร้อยละสิบของราคาของกลางตามพระราชบัญญัติให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. ๒๕๘๙ มาตรา ๘ วรรคสอง ศาลฎีกาเห็นสมควรแก้ไขให้ถูกต้องเสียด้วย

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ปรับจำเลย ๓,๗๔๕.๓๒ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงปรับ ๑,๘๗๒.๖๖ บาท โดยไม่ลงโทษจำคุกและให้จ่ายรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมร้อยละสิบของราคาของกลาง นอกจากนี้ที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ.๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ

พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ.๒๕๘๙ มาตรา ๘ วรรคสอง

ตาม พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ.๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ กำหนดระวางโทษปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว คำว่า "ค่าอากร" ตามบทบัญญัติดังกล่าวหมายถึงค่าอากรในทางศุลกากรเท่านั้น ไม่ได้หมายรวมถึงภาษีสรรพสามิต ภาษีมูลค่าเพิ่มอันเป็นภาษีฝ่ายสรรพากรด้วยศาลอุทธรณ์นำภาษีสรรพสามิตและภาษีมูลค่าเพิ่มมารวมเป็นค่าอากรเพื่อกำหนดโทษปรับจึงไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้นที่ให้จ่ายรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมร้อยละ สิบห้าของค่าปรับ แต่คดีนี้เป็นกรณีที่ศาลมีคำสั่งริบของกลางและไม่ปรากฏว่าของกลางที่ศาลสั่งริบนั้นไม่อาจ ขายได้จึงต้องจ่ายรางวัลร้อยละยี่สิบของราคาของกลางตาม พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำผิด พ.ศ. ๒๔๘๙ มาตรา ๘ วรรคสอง